

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205242
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8812205242.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 47 150 513, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 36 862 711, proti žalovanej P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica, zastúpená JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK so sídlom Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 371,29 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 5C 158/2012-42 z 19.5.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Nepriznáva účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 39,42 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 19,71 eur za obdobie 19,71 eur za obdobie od 19.9.2009 do zaplatenia všetko v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. nepriznal žalovanej náhradu trov konania. Zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trov konania vo výške 64,25 eur za trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempu, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie pokiaľ išlo o náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na tom, že mal úspech vo veci, preto mu priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia s odôvodnením a poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Ncdo 11/2011.

Proti výroku o náhrade trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca namietal vo svojom odvolaní, že pokiaľ ide o to, že súd prvého stupňa priznal náhradu vedľajšiemu účastníkovi, tieto boli neúčelne vynaložené. S poukazom na § 142 O.s.p. nevyhnuté podľa žalobcu sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva a vedľajší účastník s týmto musí byť uzrozmeneý. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 9Co 375/2013. Ďalej poukázal na odbornosť vedľajšieho účastníka pri poskytovaní ochrany spotrebiteľa. V tomto prípade združenie je založené za týmto účelom výkon ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Poukázal na zámer zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, aby mohli vzhľadom na odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia

zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 5Co 375/2013. Vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ktorý automaticky vstupujú do takýchto konaní bez toho, aby vedeli vopred o konkrétnych okolnostiach tohto prípadu sa javí ako zisk z priznaných trov konania a nie účelom je ochrana spotrebiteľa. Okrem toho všetky úkony účastníka po obsahovej a formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa. Pokiaľ išlo o vedľajšieho účastníka, tento vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej moci. Ďalej tiež sa neskúmal ani súhlas toho účastníka, ktorého vedľajší účastník podporu v tomto konaní. Aj Ministerstvo hospodárstva SR hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje odpornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa. Preto navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, resp. zmeniť a nepriznať náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v celkovej výške podľa úspechu vo veci a trovy odvolacieho konania vo výške 52,88 eur.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Tento vo svojom vyjadrení uviedol, že čo sa týka odvolacích námietok, vedľajší účastník v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Pokiaľ ide o samotné združenie, ide o organizáciu zloženú z laikov a bez pomoci advokátov, ktoré sú na to dostatočne priestorovo, materiálne, technicky a personálne vybavené, pritom množstvo spotrebiteľskej agendy je len zlomkom toho koľko sporov prebieha pred súdmi SR. Poukázal na čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, kde sa píše o tom, že únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov. Poukázal na čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ. Poukázal tiež na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a najnovší komentár 1 diel druhé vydanie autorov Števíček, Ficová a spol. Občiansky súdny poriadok vydaný v Beckovej edícii komentovaných zákonov na str. 327-331. V tejto súvislosti dal aj do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie má právo aj na advokáta a aj na náhradu trov konania. Ďalej poukázal na ustanovenie § 93 ods. 2, 3 O.s.p., v ktorých upravuje prípustnosť, alebo podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Ďalej citoval celý rad rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (napr. 6Cdo 323/2012, 4Cdo 293/2013) a súdov odvolacích v rámci celého Slovenska, ktorí priznávajú nárok na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Preto žiadal potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a priznať aj trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu vo výške 22,15 eur.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vo vzťahu výroku medzi žalobcom a vedľajším účastníkom o náhrade trov konania dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a na základe toho aj správne vec právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nieje.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou sa opiera o ustanovenie §142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu spisu je zrejme, že žalobca podal žalobu voči žalovanej, ktorá bola spotrebiteľom v priebehu konania. Oznamil vedľajší účastník, že vstupuje do konania na strane žalovanej a k veci samotnej sa aj vyjadril dňa 28.7.2014 s poukazom na námietky, ktoré sa týkali toho, aby bol úspech žalobca v celom rozsahu a pripojil aj príslušné rozhodnutia súdov vyššieho stupňa. Vyjadril k tomuto aj samotný žalobca. Súd prvého stupňa na vytyčenom termíne pojednávania dňa 18.8.2014 rozhodol vo veci samej aj na náklade argumentácie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute, v ktorej žalobca nebol úspešný. Súd mu tento nárok nepriznal a vo vzťahu k tomuto výroku v prevyšujúcej časti žaloba, ktorá bola zamietnutá sa ani neodvolal. Preto možno konštatovať, že vedľajší účastník účinne, účelne a dôvodne bránil práva účastníka, ktorý bol spotrebiteľom a ktorý bol v konaní v namietanej časti aj úspešný.

Naviac odvolací súd poukazuje, že aj vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou založenou na ochranu práv spotrebiteľov má právo nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou. Keďže § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodíť len jeden záver, a to to, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného konania realizuje s možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom, teda advokátom. Následne má i právo na náhradu trov konania, medzi ktoré bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v prípade, ak vznikne toto právo aj účastníkovi, na ktorého strane vystupuje. V danom prípade bola žalovaná takisto čiastočne úspešná len s tým rozdielom, že náhradu trov konania nežiadala, preto s poukazom na § 151 O.s.p. náhradu trov konania súd prvého stupňa nepriznal.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže vedľajší účastník bol v konaní úspešný, priznal mu odvolací súd nárok na náhradu trov konania. V tomto prípade išlo o trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 1x režijný paušál vo výške 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v celkovej sume 22,15 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.